

ప రీ క్ష

*
వి. గోపాలస్వామి

1941, 42 సం॥ లలో కాగితాల కాటక మవడంవల్ల నా నెంబరుకి జాగాదొరకతే. స్థలమహత్వం వల్ల కొద్దోగొప్పో లాభముంటుందేమోనని నాన్న గారు ఊరుమార్చమనడం, మూడో దండయాత్రకి second front open చేస్తే జయం కలుగుతుందని ఆశ పుట్టడం—యిత్యాదయః కారణాలతో అమ్మమ్మ యింటికి బరంపురం వెళ్ళేబండిని ఛత్రపురంలో ఎక్కా.

“అంతా కులాసా నేనా” అంటూ జట్కా గుమ్మంలో ఆగిఆగి గానే అమ్మమ్మ ఎదురైంది. “అ!” అంటూ నూక్కేను చేత్తో పట్టుకొని చరచర లోపలి కెళ్లి బల్లమీద చతికిలపడ్డ. “అంతా నీయధీనం” అన్నట్టుగా అమ్మమ్మ కేసి చూసా. ఎట్లా విలేనేం మూడణాల ముడుపు జట్కావాడికి ఆమెచేత ముట్టేట్టుచేసా. ఇంట్లోకివచ్చి అమ్మమ్మ ప్రశ్నాపరంపరలు కరుపిస్తే, హిస్టరీపేపర్ లోని “Fit questions & bit answers” కు అలవాటుపడ్డ నేను వాటిని పది నిమిషాల్లో clear off చేసా. అమ్మమ్మ మడికిట్టు కుందికి వెళ్ళిపోయింది.....

కొన్నాళ్ళు వెళ్ళేయి.....

Quarterly, selection పరీక్షలలో రెండేళ్ళు అనుభవం ఉన్నవాడినికనక కాగితాల ఖర్చు లేకుండానే వాటినిరుకొచ్చా. ఇంకా పబ్లిక్ పదిరోజు లుంది.

ఆరోజే యింగ్లీషు 1st paper; ప్రొద్దున్నే లేచా; మొహం కడుక్కోడం, కాఫీ ఆచమనం చెయ్యడం, స్నానం చెయ్యడం etc., కాలకృత్యా లన్నీ తీర్చుకున్నా. అమ్మమ్మ పూజచేస్తుంటే వెనక నిలబడి అమ్మమ్మ చూసేట్టుగా దేవుడికి ఓ, నక్క

నమస్కారం విసిరా. అమ్మమ్మ ఉప్పొంగిపోయింది. “నువ్వుకాకపోతే ఎవరు ప్యూనె అవుతారు,” అంటూ, పూజనుంచి లేచి భోజనానికి కూర్చోమంది. భోంచేసి నూకలికి బయలుదేరా.....

అన్ని పరీక్షలు అయ్యాయి.....

ఈమాటు, మావీధి జ్యోతిష్కుడు చెప్పిన ట్టుగా pass అవుతాననుకొన్నా.

ఎంచేతనంటే, English 1st and 2nd paper లోని మనరాతచూచి, “ఇంకా ఏడెన్నాళ్ళు పీక్కి చుట్టుకుంటాడురా” అని examiner pass మార్కులు పడయ్యొచ్చు. చిల్లరలేని యీగడ్డ కాలంలో చేసిన ప్రతీలెఖ్ఖకి చిల్లకొచ్చిందంటే, లెక్కల్లో 50% రాక ఏమవుతుంది. హిస్టరీ, జాగ్ర ఫీలలో మనదంతా “research” వర్కే. Science paper చివర “ఇది నామూడో ఏడాది” అని యిం కేమేమో రాసా. కాబట్టి దీంట్లో కనీసం pass మార్కేనా యివ్వనంత కఠినప్రాయండుగా examiner ఉండడు. ఇక తెలుగు పేపర్ లోనా, “భార తం ఎవరురాసారు?” అని అడిగితే (అంతకుముందే తెలిసికొన్న) chief examiner పేరు పేపర్ కెక్కించేసా. Group లో ఒక కాగితమైన, ఖర్చుచెయ్య కుండ ప్రభుత్వంకి సాయంచేసా. కాబట్టి పరీక్షప్యాన్ కాక, ఏమవుతుంది?

ఎందుకేనా నుంచిదని యిక్కడున్న మూడు రోజులు, question papers లోని questionsకు answers ను రుక్మపెట్టి, నాల్గోరోజు ఊరికి బయలుదేరా.

జట్కా యింటిదగ్గర ఆగింది. “ఎల్లారాసావు” అంటూనే నాన్నగారు లోనికి దారితీసారు. “బాబో” అని జవాబు యిచ్చేను. అంతటితో ఊరు నేననుకొన్నట్టుగా papers లోని ques- tions ఒకదాని తరువాత ఒకటి అడ్డగా, గుక్క తిప్పకోకుండా జవాబు చెప్పేసరికి, “ఈమాటు ప్యాన్ కి లోపములేదు. నిశ్చింతగా ఉండొచ్చు.” అనిఅన్నారు. “కాకమరేవి” అంటూ అమ్మ వంటింటి లోంచి అందుకుంది. వంటకొగానే భోజనానికి లేచాం...

రోజులు నిశ్చింతగా మాపూర్లో గడుపుతున్నాం. ఏమంటే నాసంగతి నాకూ, మాయింట్లో వాళ్ళకి ‘sure’ ఏం?